

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 411/2011-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. N. P., Š., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. N. P. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2010 doručená sťažnosť JUDr. N. P. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009.

Z obsahu sťažnosti napísanej v ruskom jazyku je zrejmá celková nespokojnosť sťažovateľky s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009, v rámci ktorého krajský súd ako odvolací súd rozhodoval vo veci námietky miestnej nepríslušnosti, ako aj vo veci návrhu na zastavenie exekúcie v prebiehajúcom exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ktorého je sťažovateľka účastníčkou v procesnom postavení povinnej.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že využíva svoje ústavné a zákonné právo používať svoj materinský jazyk (ruštinu) v úradnom styku, keďže neovláda slovenský jazyk v dostatočnom rozsahu, a preto žiada, aby jej všetky listiny boli zasielané a doručované s ich úradným prekladom do ruského jazyka. Tejto požiadavke sťažovateľky ústavný súd nevyhovel vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka v zmysle platných predpisov k návrhu na začatie konania nepripojila ani splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom, pričom práve prostredníctvom tohto právneho zastúpenia by bolo možné účinne zabezpečiť aj jazykové práva sťažovateľky. Okrem toho zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v konaniach vedených pod sp. zn. II. ÚS 104/2010, sp. zn. II. ÚS 51/2010, sp. zn. III. ÚS 41/2010, sp. zn. II. ÚS 173/2010, sp. zn. IV. ÚS 192/2010, sp. zn. I. ÚS 452/2010 a sp. zn. II. ÚS 481/2010 sťažovateľka adresovala sťažnosti ústavnému súdu v slovenskom jazyku a nežiadala v týchto konaniach o možnosť používať svoj materinský jazyk. Skutočnosť, že sťažovateľka ovláda slovenský jazyk, vyplýva aj zo spisu krajského súdu sp. zn. 4 CoE 195/2009, ktorého súčasťou je úradný záznam z výsluchu sťažovateľky z 10. mája 2010, v ktorom sa konštatuje jej znalosť slovenského jazyka. Navyše, sťažovateľka na písomnosti jej doručované ústavným súdom v konaní o jej sťažnosti reagovala podaniami z 27. januára 2011 a 12. júla 2011, ktoré sú napísané v slovenskom jazyku.

Na základe toho, že sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosť podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd výzvou z 11. januára 2011 vyzval sťažovateľku na predloženie splnomocnenia pre advokáta na jej zastupovanie

v konaní pred ústavným súdom v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň ju upozornil, že ak nepredloží splnomocnenie v uvedenej lehote, ústavný súd môže jej sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na túto výzvu sťažovateľka reagovala vyhlásením doručeným ústavnému súdu 15. marca 2011 o odmietnutí sudcu ústavného súdu Sergeja Kohuta pre jeho predpojatosť v rozhodovaní vo veci jej sťažnosti z dôvodu, že podľa jej názoru povinné zastúpenie advokátom v jej prípade nie je potrebné, keďže je plne spôsobilá na právne úkony a má právnické vzdelanie a prax v oblasti ochrany ľudských práv a trestného práva. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 188/2011-25 z 20. apríla 2011 vo veci uplatnenej námietky zaujatosti rozhodol o nevylúčení sudcu ústavného súdu Sergeja Kohuta z výkonu sudcovskej funkcie v konaní o sťažnosti sťažovateľky.

Listom z 9. augusta 2011, ktorým ústavný súd reagoval na žiadosť sťažovateľky o informáciu týkajúcu sa jej povinného zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom, bola sťažovateľka opakovane upozornená na nesplnenie procesnej podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom vyplývajúcej z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde a poučená o jej práve požiadať o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a o podmienkach výkonu tohto práva. Ústavný súd opätovne vyzval sťažovateľku na predloženie splnomocnenia na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v lehote 10 dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jej sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Výzvu ústavného súdu sťažovateľka prevzala 30. augusta 2011.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka aj napriek opakovanému upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jej sťažnosť odmietnutá, toto splnomocnenie v lehote stanovenej ústavným súdom nepredložila, a napriek poučeniu o možnosti požiadať o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom o ustanovenie právneho zástupcu nepožiadala. Sťažovateľka 13. septembra 2011, teda po uplynutí lehoty stanovenej ústavným súdom, doručila ústavnému súdu potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktorého vyplnený obsah je nečitateľný, samotné potvrdenie nie je opatrené pečiatkou príslušného obecného úradu a jeho prílohou je potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v K., z ktorého nie je zrejmý dátum jeho vydania.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd opierajúc sa o svoju konštantnú judikatúru (podobne III. ÚS 37/02, I. ÚS 93/02 a I. ÚS 125/03) konštatuje, že ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde

neumožňuje upustiť v konaní pred ústavným súdom od splnenia procesnej podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom, a to ani v prípadoch, ak sťažovateľ má právnické vzdelanie.

Vzhľadom na to, že ústavný súd upozornil sťažovateľku, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jej sťažnosť odmietnutá, a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľka v lehote stanovenej ústavným súdom a ani do dňa jej predbežného prerokovania splnomocnenie pre advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložila, hoci by to bolo žiaduce aj v záujme plného uplatnenia jej jazykových práv, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2011